

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra Slægten

Citation: Skjoldborg, Johan: "Slægten", i Skjoldborg, Johan: *Slægten*, 1925, s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_08-shoot-idm140074492915200/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Slægten

AXELSEN. Jo, med al dens franske Aand og Væsen.

UNG-GRAVES *(smiler og ryster paa Hovedet)*.

KRÆSTEN. Ja, a kan jo ikke godt snakke med i det Sprog I taler, men vi ved jo alle, at Tidens Literatur er usædelig.

UNG-GRAVES *(sneholdende)*. Har du læst Bøgerne, Far?

KRÆSTEN. Det behøves vel ikke, det kan man jo læse i enhver Avis.

UNG-GRAVES *(medfølelse)*. Forstaar du dog ikke, Far, hvor du blotter dig?

KRÆSTEN *(lidt Bøv)*. A har saa meget at gøre, at der ikke levnes mig Tid til at læse videre Bøger.

UNG-GRAVES. Jamen, det er jo ikke det, der gør noget her, naar du afholder dig fra at fælde afgørende Domme og bare siger, at det er noget du ikke kender til.

KRÆSTEN *(lidt heftig)*. Men a kender til dem, der sværmer for den moderne Literatur, og a har set, hvorledes den nedbryder deres Liv.

UNG-GRAVES. Du kender jo slet ikke noget til de Mennesker, Far.

KRÆSTEN *(bestemt)*. Jo, Graves, desværre, a ved et bestemt Eksempel paa det — *(ser vist paa Sønnen)* og det er sørgeligt, Graves. A maa sige dig, du har skuffet mig meget. Min Mening med dig, da du kom til Studeringen var, at du skulde vende rustet tilbage og kæmpe videre for de Ideer, a har faaet kær. Og saa er du jo nærmest imod mig!

UNG-GRAVES. Ja, kæmpe for *jeres* Parti, for *jeres* Organisation — uh, disse dræbende Organisationer! Og *jeres* Mening, som er den, at en Højskolebonde er et helligt Væsen, ingen maa røre. *(rejser sig — uroligt frem og tilbage)* Aa — al den Tros-Snak og Tvivls-Snak, hvor er det fattigt, naar et Menneske hungrer og tørster efter selve Livets Varme.

AXELSEN. Sagen er nok den, lille Graves, at du er af en anden Aand.

KRÆSTEN. Ja, desværre.

UNG-GRAVES. Jeg bryder mig kun om at være af Sand-

hedens Aand, dér hvor der er fast Bund, saa Mennesket ikke skal forsumpe i Partier og Organisationer, men kan faa Lov til at udfolde sig frit og sandfærdigt.

AXELSEN. Det er nok mere Selvraadighedens Aand end Sandhedens, naar det kommer til Stykket (til Gl. Graves) Hvad siger De Bedstefa'r?

GL. GRAVES. Hm, det er skønt nok at høre forskellige Meninger, men det er jo endelig ikke dem, det kommer an paa tilsidst, — (med særlig Vægt) det er jo *Livet*. — A er jo ikke af de Lærde, men a træffer somtid over et og andet, som a samler op, og a har engang hørt et Vers, der lød saaledes:

„Dengang jeg vilde Lykken eje,
den flyede mig paa alle mine Veje.
Men da jeg vilde Lykken bringe,
den daled ned til mig paa Englevinge.“

Der er kanske ikke stort ved det, men a tykkes nu, det er udmærket. Det er li'esom det lille Vers klarer det hele.

UNG-GRAVES (i forandret, blød, sørbødig Tone). Det er mærkeligt med dig, Bedstefar, du snakker ikke Tiendeparten af det, vi andre snakker, men naar du siger saadant lille Ord som nu, saa har det en sælsom Værdi.

AXELSEN (til Gl. Graves). Hvad synes De ellers om det Ung-Graves fører frem.

GRAVES. Der er noget i det Drengen siger, meget at tænke ved og det interesserer mig — i høj Grad.

ANN' KATRIN' (ind fra Aftugstuen). A kommer ind til jer, for at tykkes, der er en sær Uro i Huset idag. (sætter sig)

KIRSTEN (ind fra Køkkenet).

UNG-GRAVES (varmt). Bedstefar! du er ikke lærd, det er rigtigt, men du er vis. Du er en mærkelig, menneskelig Mand, Bedstefar! (begeistret) Du er den store Lytter til Livets Gang. Du sidder ved Kilderne. Der er saadan en Fred i din Nærhed. — Du er den Mand, jeg skylder mest af dem jeg har mødt. Jeg siger nu kun, hvad jeg ofte har tænkt.

GL. GRAVES. Ja, det er meget godt, bette Graves, hm